

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 3C/107/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814204945
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Valuš
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2019:8814204945.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Milanom Valušom v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: U. X., P. XX.XX.XXXX, Y. V. Č.. XXX, XXX XX V., zast. JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokát, so sídlom Dobrovičova 13, 811 09 Bratislava, o zaplatenie 2.295,80 eur s prísl. a o protižalobe zo dňa 12.12.2018, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu žalobcu čo do zvyšku **z a m i e t a**.

II. Žalovanej, ako aj vedľajšiemu účastníkovi - intervenientovi, sa **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, ktoré trovy je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobca a o ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Súd protižalobu žalovanej **v y l u č u j e** na samostatné konanie.

o d ō v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 2.295,80 eur spolu s úrokom z omeškania zo splátok za obdobie od 21.06.2010 do 06.08.2011 vo výške 32,46 eur, ročným úrokom z omeškania 9% zo sumy 2.295,80 eur od 07.08.2011 do zaplatenia a trovy konania.

2. Rozsudkom, č. k. 3C/107/2014 - 108 zo dňa 11.04.2016, súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 1.686,40 eur, úrok z omeškania za obdobie od 21.06.2011 do 06.08.2011 v sume 30,99 eur a ročný úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 1.686,40 eur od 07.08.2011 do zaplatenia, ako aj trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 66,00 eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 595,00 eur, a to všetko v mesačných splátkach po 40 eur mesačne, ktoré splátky sú splatné vždy do 25-teho dňa toho ktorého mesiaca na adrese žalobcu, pod následkami straty výhody splátok, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku až do zaplatenia. Čo do zvyšku žalobu zamietol. Vedľajšiemu účastníkovi trovy konania nepriznal.

3. Proti rozsudku podala včas odvolanie žalovaná. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, prípadne aby rozsudok zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne. Súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil postavenie žalobcu ako aktívne vecne legitimovaného z dôvodu nedodržania podmienok postúpenia pohľadávky, keďže žalobca nepreukázal splnenie podmienok postúpenia pohľadávky v zmysle ustanovenia § 92 odsek 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách (ďalej len „Zákon o bankách“). Dané ustanovenie dovoľuje banke postúpiť jej pohľadávky voči klientovi za splnenia určitých podmienok. Predpokladom postupiteľnosti pohľadávky banky na inú osobu je (1) písomná výzva banky a (2) aby bol ohľadom tejto pohľadávky klient v omeškaní aspoň 90 dní. Žalobca nepreukázal, že by v čase, kedy mala byť pohľadávka Slovenskej sporiteľne,

a.s. voči žalovanej postúpená naňho, boli tieto podmienky postupne splnené. Žalobca tak nedisponuje aktívnou legitímáciou. Napriek výzve zaslanej žalovanej, ktorú doložil právny predchodca žalobcu, nie je preukázané, že túto výzvu skutočne žalovanej aj zaslal. Súd prvej inštancie ďalej uvádza, že žalobca môže úver zosplatiť napriek tomu, že nie je bankou. Žalovaná však má za to, že úver zosplatiť môže výhradne banka, ktorá má bankovú licenciu. Súd prvej inštancie sa okrem konštatovania právnej argumentáciu žalovanej ani jednou vetou nevysporiadal s námietkami voči aktívnej legitímácii.

4. Krajský súd v Prešove uznesením, č. k. 8Co/126/2016 - 134 zo dňa 26.06.2017, zrušil rozsudok v jeho napadnutej časti, t. j. okrem výroku o zamietnutí žaloby čo do zvyšku a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Súd prvej inštancie preto opätovne prejednal vec a oboznámil sa s dôkazmi, ktoré predložil s podaním žaloby právny zástupca žalobcu. Tento predložil súdu Zmluvu o postúpení pohľadávok s prílohou, Zmluvu, Všeobecné obchodné podmienky, Výstup z bankového systému, Zmluvu, Výstup z bankového systému, Všeobecné obchodné podmienky, Oznamenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru.

6. Slovenská sporiteľňa, a.s. ako banka a žalovaná ako dlžník uzatvorili dňa XX.XX.XXXX zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX podľa § 497 až 507 Obchodného zákonníka. Podľa článku I. zmluvy, predmetom zmluvy bolo poskytnutie splátkového úveru bankou dlžníkovi v sume, mene a za podmienok dohodnutých v tejto zmluve o úvere. Na základe úverovej zmluvy bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 100.000 Sk (3.319,39 eur), ktorý sa žalovaná zaviazala ako dlžník splácať v mesačných splátkach po 1.330 Sk (44,15 eur), a to v 120 mesačných splátkach k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, splatnosť prvej splátky bola určená na deň 20.10.2004 a konečná splatnosť úveru na deň 20.09.2014, úroková sadzba predstavovala ku dňu podpisu zmluvy 9,30% ročne.

7. Podľa čl. V. bod 2 zmluvy, dlžník vyhlasuje, že sa oboznámil so Všeobecnými obchodnými podmienkami, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Súčasne vyhlasuje, že sa oboznámil so Sazobníkom a súhlasí s ním, pričom pre účely Zmluvy sa VOP rozumejú Všeobecné obchodné podmienky vydané veriteľom s účinnosťou od 01.08.2002.

8. Podľa bodu 3. uvedeného článku zmluvy, všetky právne vzťahy výslovne neupravené v úverovej zmluve sa budú riadiť príslušnými ustanoveniami VOP, ktoré sú súčasťou Zmluvy, Obchodným zákonníkom a ostatnými právnymi predpismi, a to v tomto poradí.

9. V bode 4. článku V. zmluvy, sa zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné právne vzťahy sa budú podľa § 262 Obchodného zákonníka spravovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka.

10. V zmysle bodu 1.2 Všeobecných obchodných podmienok (ďalej len „VOP“), tieto VOP upravujú všetky vzťahy vznikajúce medzi bankou a klientom na základe zmlúv uzatvorených v súvislosti s bankovými produktmi, ako aj na vzťahy vznikajúce v súvislosti s konaním, ktorého cieľom je uzavretie zmluvy.

11. VOP tvoria súčasť akejkoľvek zmluvy uzatvorenej medzi bankou a klientom v súvislosti s príslušným bankovým produktom, bez ohľadu na to, či je príslušný produkt vo VOP upravený (bod 1.3 VOP).

12. V rozsahu, v akom sa ustanovenia písomnej zmluvy uzatvorenej medzi bankou a klientom v súvislosti s určitým bankovým produktom líšia od ustanovení VOP alebo osobitných obchodných podmienok, sú rozhodujúce ustanovenia takejto písomnej zmluvy. Ak ustanovenia VOP týkajúce sa jednotlivých bankových produktov obsahujú odlišnú úpravu ako všeobecná alebo záverečná časť VOP, sú rozhodujúce ustanovenia osobitnej časti VOP (čl. 1 bod 1.4., bod 1.5. VOP).

13. Podľa bodu 7. VOP, tieto ustanovenia VOP upravujú záväzkovoprávne vzťahy medzi bankou a klientom - fyzickou osobou nepodnikateľom, vzniknuté na základe zmluvy o úvere, v ktorej sa banka ako veriteľ zaväzuje, že na požiadanie klienta ako dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky v určitej mene a do určitej sumy a klient- fyzická osoba nepodnikateľ ako dlžník sa zaväzuje peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky, ak nie je dohodnuté inak.

14. Banka poskytne splátkový úver, t.j. peňažné prostriedky do výšky určenej v zmluve o úvere a po splnení podmienok uvedených v zmluve o úvere a to takým spôsobom, že pripíše peňažné prostriedky v prospech účtu uvedeného v základných podmienkach zmluvy o úvere. Vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov sa uskutoční formou splátok klientom (bod 7.2.4 VOP).

15. Podľa čl. 7 bod 7.3.2. VOP, pohľadávku z úveru, ktorá sa skladá z istiny, jej súčasti a príslušenstva spláca klient pravidelnými splátkami, periodicitou dohodnutou v základných podmienkach zmluvy. Banka je oprávnená rozhodnúť o spôsobe splácania úveru pred poskytnutím úveru a kedykoľvek počas trvania úverového vzťahu. Ak ku dňu splatnosti úrokov, úrokov z omeškania, poplatkov a iných nákladov spojených so splátkovým úverom nebude na účte dostatok prostriedkov na ich úhradu klient a banka sa dohodli na tom, že banka je oprávnená uspokojiť splatné úroky vo forme zaťaženia účtu, i keď neexistuje klientova pohľadávka z jeho účtu. Na základe tejto skutočnosti vznikne na účte nepovolené prečerpanie a klient je povinný okamžite vyrovnať toto nepovolené prečerpanie.

16. Splátka je uhradená včas, ak je pripísaná na účet banky najneskôr v deň splatnosti splátky a banka má možnosť s poukázanou sumou nakladať (čl. 7 bod 7.3.3. VOP).

17. V zmysle bodu 7.4.4. čl. 4 VOP, pokiaľ je klient v omeškaní so splácaním úveru alebo jednotlivých splátok úveru, banka je oprávnená požadovať od klienta okrem úrokov, tiež úroky z omeškania z dlžnej čiastky, pričom dlžná čiastka sa úročí úrokom z omeškania denne od prvého dňa omeškania (vrátane) až do dňa bezprostredne predchádzajúceho dňu splatenia dlžnej čiastky (vrátane).

18. Podľa čl. 7 bod 7.6.1. VOP, ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednania zo strany klienta alebo:

a) ak je klient v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní, banka je oprávnená:

a) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t.j. požadovať splatenie pohľadávky zo zmluvy a klient je povinný splatiť pohľadávku zo zmluvy v lehote, ktorú banka určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti,

b) vypovedať zmluvu o úvere, alebo od nej odstúpiť. Účinnosť výpovede banky nastáva okamžite, bez výpovednej lehoty, dňom jej doručenia klientovi. Odstúpením od zmluvy nezaniká záväzok klienta splatiť pohľadávku banky vrátane jej príslušenstva. Odstúpením od zmluvy nezanikajú ani zabezpečovacie zmluvy uzatvorené medzi bankou a klientom

c) započítať pohľadávku z úveru banky voči akejkoľvek pohľadávke klienta voči banke,

d) zastaviť poskytnutie alebo čerpanie úveru, a to až do doby, keď pominú skutočnosti, ktoré mali za následok pozastavenie poskytnutia alebo čerpania úveru.

19. Klient je povinný platiť banke poplatky za služby poskytované bankou podľa Sadzobníka platného v deň uskutočnenia spoplatňovaného úkonu alebo poplatky dohodnuté v zmluve (bod 16.1.1 VOP).

20. Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 18.07.2011 adresovaným žalovanej spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupca oznámila postúpenie pohľadávky voči nej na žalobcu ako postupníka.

21. Právny zástupca žalobcu listom označeným ako pokus o zmier zo dňa 09.05.2014 adresovaným žalovanej ju vyzval na splnenie povinnosti zaplatiť dlžnú sumu vo výške 5.919,70 eur najneskôr do 12.05.2014.

22. Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupca a žalobca ako postupník uzavreli dňa XX.XX.XXXX Zmluvu o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE. Podľa článku V. bod 5.1 predmetom zmluvy je dohoda zmluvných strán o odplatnom postúpení pohľadávok, a to so všetkými právami, ktoré sú spojené s postupovanými pohľadávkami a za podmienok uvedených v tejto zmluve.

23. V zmysle čl. V. bod 5.2 zmluvy o postúpení pohľadávok, na základe podmienok tejto zmluvy postupca postupuje postupníkovi dňom účinnosti tejto zmluvy pohľadávky vrátane príslušenstva a všetkých práv a nárokov, ktoré sú s pohľadávkami spojené, ako aj práv plynúcich zo zabezpečenia pohľadávok.

24. Podľa prílohy č. 1 k zmluve o postúpení, splatnosť úveru zo dňa 28.06.2011, zostatok pohľadávky predstavoval sumu 4.203,54 eur a istina celkom sumu 3.972,35 eur, istina do spl. sumu 3.972,35 eur a po spl. 0,00 eur, v ďalšom bol uvedený počet dní omeškania 1195 a dátum poslednej úhrady 28.05.2009.

25. Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

26. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo dohode s dlžníkom.

27. Žalovaná vo svojich výpovediach uviedla, že pôžičku brala preto, lebo chcela pomôcť dcére. Dostali sa však všetci do finančných problémov a stalo sa to, že prestala splácať splátky. Nevedela sa vyjadriť, koľko splátok zaplatila, v akej výške. Ide o dlhšie časové obdobie, niekoľko rokov, prakticky skoro 10 rokov, čo zobrala pôžičku a nemá ani prehľad o tom, koľko a za čo zaplatila. Vie, že nejaké splátky zaplatila, keď ešte nemala finančné problémy. Takisto jej prišli aj nejaké papiere zo Slovenskej sporiteľne, nejaké upozornenia, ale čo konkrétne, to uviesť nevedela. Je dôchodkyňa a žije z dôchodku v sume 370 eur mesačne. Keď si spočíta všetky náklady, ktoré má na zabezpečenie svojich životných potrieb, tak by bola schopná platiť mesačné splátky na úrovni 20 eur mesačne. Na ďalšom pojednávaní si osvojila vyjadrenie vedľajšieho účastníka a vzniesla námietku premlčania.

28. Dňa 08.09.2014 oznámilo Občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov vstup do konania. Vo svojom vyjadrení zo dňa 10.10.2014 uviedlo, že Zmluva je svojou povahou spotrebiteľskou zmluvou, a preto sa riadi režimom Občianskeho zákonníka. Tento výklad je v súlade so smernicou Rady 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania celého práva, ako aj každej splátky, ktorej splatnosť nastala viac ako 3 roky pred podaním návrhu. V tomto prípade je totiž irelevantné, či žalobca úver zosplatnil alebo nie, nakoľko plynutie premlčacej doby začína plynúť už od okamihu možnosti uplatnenia veriteľovho práva, t. j. bez ohľadu na jeho vôľu. Inak by došlo k umelému predlžovaniu začiatku plynutia premlčacej doby zo strany veriteľa. Takéto konanie by s poukazom na § 54 OZ zhoršovalo postavenie spotrebiteľa. V ďalšom vyjadrení, zo dňa 01.03.2016, okrem vznesenia námietky premlčania celého práva, namietal aj aktívnu legitímáciu žalobcu. Okrem paragrafových ustanovení uviedol, že žalobca nedokázal, že pohľadávka voči žalovanému v čase jej postúpenia na žalobcu existovala, teda, že finančné prostriedky boli skutočne žalovanému poskytnuté, a že bola spôsobilá na postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z.. V dôsledku toho nemožno považovať za dokázané, že toto postúpenie je platné a že žalobca je oprávnený pohľadávku voči žalovanému uplatňovať pred súdom. Taktiež poukázal na viacero rozsudkov, kedy súd žalobu zamietol v celom rozsahu z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie zo strany navrhovateľa na podanie tohto návrhu. Požiadal súd o zamietnutie žaloby v celom rozsahu.

29. Právny zástupca žalobcu uviedol, že v konaní má vedľajší účastník oprávnenia na všetky procesné úkony ako účastník. Koná však iba sám za seba. Nemôže teda robiť úkony, ktoré predstavujú dispozíciu s predmetom konania, lebo jeho úlohou je účastníkovi v konaní len pomáhať. Vedľajší účastník nemôže uznať nárok navrhovateľa, nemôže uzavrieť zmier a nemôže sám vzniesť námietku premlčania, pretože nejde o úkon procesný, ale o úkon podľa hmotného práva. Subjektom, ktorý je oprávnený uplatniť námietku premlčania, je dlžník, pres. jeho právny nástupca a prípadne aj ich zástupca. Preto má za to, že námietku premlčania uplatnila neoprávnená osoba. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje splátky úveru splatné od 20.06.2010 do 20.09.2014. Splátky pôvodne splatné od 20.08.2011 do 20.09.2014 sa stali splatnými dňa 06.08.2011, kedy žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Podľa neho je zmluva absolútnym obchodom, čo znamená, že sa tento právny vzťah, bez ohľadu na povahu jeho účastníkov spravuje Obchodným zákonníkom. Ďalej má za to, že v konaní predložil relevantné oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky s podacím hárkom, ktoré bez ďalšieho zakladajú aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd má povinnosť z tohto oznámenia vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Má za to, že aktívnu legitímáciu v konaní preukázal oznámením postupcu o postúpení pohľadávky. Zastáva názor, že ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB, nemožno spájať s aktívnou legitímáciou žalobcu ako postupníka pohľadávky. Účelom ustanovenia je úprava výnimiek bankového tajomstva a nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok, ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. V ďalšom upriamuje pozornosť na skutočnosť, že v

súlade s prílohou č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok bol žalovaný ku dňu postúpenia pohľadávky v omeškaní po dobu 1195 dní, teda súčet všetkých omeškaní žalovaného so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol jeden rok. Vzhľadom k dikcii ust. § 92 ods. 8 ZoB, s poukazom na to, že omeškanie žalovaného v 1.rade trvalo nepochybne viac ako rok, zastáva názor, že právny predchodca žalobcu by konal v súlade s § 92 ods. 8 ZoB aj v prípade, ak by písomnú výzvu žalovanému nezasielal.

30. Dňa 24.01.2018, právny zástupca žalobcu doručil súdu čiastočné späťvzatie v časti uplatnenej istiny vo výške 529,80 eur a prevyšujúceho úroku z omeškania, a preto navrhol, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi do 3 dní sumu 1.766,- eur spolu s príslušenstvom, ako aj nahradiť trovy konania.

31. Na pojednávaní dňa 29.01.2018 právny zástupca žalovanej uviedol, že žalovaná nesúhlasí s čiastočným späťvzatím žaloby ohľadom sumy 529,80 eur. Dôvod nesúhlasí neuviedla, nakoľko ho uviesť nemusí. Hlavným dôvodom je to, že celá žaloba je bezdôvodná. Žalobcovi chýba aktívna legitímácia v tomto konaní.

32. Zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 28.01.2018 uviedol, že trvá na žalobe v celom rozsahu. Znova poukázala na všetky písomné a ústne prednesy, ktoré boli urobené zo strany žalobcu v tomto konaní. Poukázala ešte na § 80 ods. 1 Zákona o bankách, kde banka si môže s klientom zmluvne upraviť práva a povinnosti odchylné od tohto zákona, čo sa premietlo do ustanovenia bodu 19 - 16 všeobecných obchodných podmienok v zmysle, ktorých je banka oprávnená postúpiť pohľadávku aj bez vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úvere. Takisto aj bez predchádzajúcej výzvy dlžníkovi akejkoľvek inej tretej osobe. Zároveň poukázala, tým pádom je § 92 ods. 8 dispozitívnym ustanovením a porušenie tohto ustanovenia nemá za následok absolútnu neprávosť právneho úkonu. Zároveň poukázal aj na komentáre k Občianskemu zákonníku, ktoré sa s týmto záverom stotožňujú. komentáre k Občianskemu zákonníku, ktoré sa s týmto záverom stotožňujú. Žalobca nadobudol práva k predmetnej pohľadávke v dobrej viere, preto sa žalobca domáha ochrany svojich práv. Žiada preto, aby súd žalobe vyhovel v celom rozsahu a v súlade s princípom ochrany dobrej viery žalobcu pri nadobúdaní tejto pohľadávky. Takisto poukázali na nálezy Ústavného súdu SR 1Us 242/2007 alebo 1Us 640/2014, kde Ústavný súd SR kladie dôraz na ochranu zmluvnej slobody ako ústavou garantovaného práva a ukladá všeobecným súdom povinnosť uprednostniť výklad, ktorý nevedie k neplatnosti zmluvy. To znamená, že ak je možný výklad, že právny úkon je neplatný, ale zároveň je možné pripustiť výklad, že právny úkon je platný, tak všeobecné súdy sú povinné uprednostniť výklad v prospech platnosti tohto právneho úkonu. Žalobca je toho názoru, že skutočnosti, ktoré uviedol doteraz vo všetkých svojich písomných podaniach je možné ujednotiť výklad v prospech platnosti právneho úkonu. To znamená, že žalobca nadobudol pohľadávku platne a vecnej aktívne legitimovaný.

33. V písomnom podaní ďalej právny zástupca žalobcu uviedol, že dňa XX.XX.XXXX pôvodný veriteľ uzatvoril s žalovaným Zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej pôvodný veriteľ poskytol odporcovi úver vo výške 3.319,39 EUR (100.000,-Sk). Dátum poskytnutia úveru ako aj pripísanie peňažných prostriedkov na účet odporcovi sú v platobnej histórii uvedené pod položkou „Bezhot. čerpanie úveru“. Dňa XX.XX.XXXX pôvodný veriteľ postúpil na žalobcu uvedenú pohľadávku v celkovej 4.203,54 EUR, ktorá pozostávala z istiny vo výške 3.972,35 EUR a z úroku z omeškania vo výške 231,19 EUR. Postúpená istina vo výške 3.972,35 EUR pozostávala z neuhradeného úveru, z poplatkov a zo zmluvných úrokov. Odporca dňa 30.09.2004 čerpal peňažné prostriedky v celkovej výške 3.319,39 EUR (100.000,- Sk) - čerpanie peňažných prostriedkov je v platobnej histórii označené ako „Bezhot. Čerpanie úveru“. Žalovaný z poskytnutého úveru uhradil sumu v celkovej výške 1.936,79 EUR nasledovne (úhrady žalovaného sú v platobnej histórii označené ako „Bezhot. splátka úveru obyv.“ + „Bezhot. splátka úveru“ + „Hot. splátka na úver“ + „Mimoriadna hotov. splátka úveru“): dňa 30.09.2004 - 2.000,-Sk, dňa 20.10.2004 - 1.330,-Sk, dňa 20.11.2004 - 1.330,-Sk, dňa 20.12.2004 - 1.330,-Sk, dňa 20.01.2005 - 399,40 Sk, dňa 31.01.2005 - 930,60 Sk, dňa 20.02.2005 - 1.330,-Sk, dňa 20.03.2005 - 1.330,-Sk, dňa 20.04.2005 - 216,40 Sk, dňa 27.04.2005 - 1.113,60 Sk, dňa 03.06.2005 - 1.330,-Sk, dňa 20.06.2005 - 66,40 Sk, dňa 24.06.2005 - 1.263,60 Sk, dňa 20.07.2005 - 9,40 Sk, dňa 29.07.2005 - 1.320,60 Sk, dňa 20.08.2005 - 42,40 Sk, dňa 12.09.2005 - 1.287,60 Sk, dňa 20.09.2005 - 1.330,-Sk, dňa 20.10.2005 - 1.330,-Sk, dňa 20.11.2005 - 1.330,-Sk, dňa 20.12.2005 - 1.330,-Sk, dňa 25.01.2006 - 1.330,- Sk, dňa 21.02.2006 - 1.330,-Sk, dňa 20.03.2006 - 38,50 Sk, dňa 22.03.2006 - 1.303,50 Sk, dňa 20.04.2006 - 1.342,-Sk, dňa 20.05.2006 - 1.342,-Sk, dňa 20.06.2006 - 1.342,- Sk, dňa 20.07.2006 - 524,70 Sk, dňa 25.07.2006 - 817,30 Sk, dňa 20.08.2006 - 1.342,- Sk, dňa 20.09.2006 - 1.342,-Sk, dňa 20.10.2006 - 1.342,-Sk, dňa 20.11.2006 - 1.342,- Sk, dňa 20.12.2006 - 1.342,-Sk, dňa 20.01.2007 - 1.342,-Sk, dňa 20.02.2007 -

1.342,- Sk, dňa 20.03.2007 - 196,40 Sk, dňa 26.03.2007 - 1.228,60 Sk, dňa 20.04.2007 - 114,40 Sk, dňa 26.04.2007 - 1.310,60 Sk, dňa 20.05.2007 - 32,40 Sk, dňa 29.05.2007 - 1.392,60 Sk, dňa 20.06.2007 - 4,40 Sk, dňa 30.07.2007 - 1.977,-Sk, dňa 19.09.2007 - 2.293,60 Sk, dňa 20.09.2007 - 1.425,-Sk, dňa 20.10.2007 - 520,40 Sk, dňa 11.12.2007 - 1.387,-Sk, dňa 11.03.2008 - 2.437,-Sk, dňa 03.06.2008 - 1.449,-Sk, dňa 06.02.2009 - 16,60 EUR, dňa 23.05.2009 - 10,-EUR, dňa 28.05.2009 - 33,-EUR, dňa 28.05.2009 - 2,32 EUR. Z úhrad žalovaného bola na istinu započítaná suma vo výške 1.781,95 EUR, na poplatky bola započítaná suma vo výške 66,39 EUR a na úrok z omeškania bola započítaná suma vo výške 88,45 EUR. Poplatky za správu účtu a poplatky za upomienky v celkovej výške 262,88 EUR sú v platobnej histórii označené ako „Zaúčtovanie poplatku s kapitalizáciou“. Zmluvný úrok v celkovej výške 2.172,03 EUR je v platobnej histórii označený ako „Zaúčt. riadnych úrokov s kapitalizáciou“. Postúpená istina tak predstavuje súčet položiek „Bezhot. čerpanie úveru“ + „Zaúčtovanie poplatku s kapitalizáciou“ + „Zaúčt. riadnych úrokov s kapitalizáciou“ mínus úhrady odporcu započítané na istinu (3.319,39 EUR + 262,88 EUR + 2.172,03 EUR - 1.781,95 EUR = 3.972,35 EUR). Žalobca si v tomto konaní uplatnil splátky úveru splatné od 20.06.2010 do 20.09.2014 v počte 52 a celkovej výške 2.295,80 EUR. Zvyšné splátky úveru si žalobca žalobou neuplatnil. Podaním zo dňa 23.01.2018 žalobca na základe dispozičného práva zobral žalobu čiastočne späť, pričom ďalej v tomto konaní si uplatňuje 40 nepremiľovaných neuhradených splátok úveru, t.j. neuhradené splátky od 20.06.2011 do 20.09.2014 v celkovej výške 1.766,- EUR. Na základe vyššie uvedeného opravujeme navrhovaný petit podania zo dňa 23.01.2018, v ktorom došlo ku chybe v písaní, pričom správne má znieť takto: Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi do 3 dní od právoplatnosti rozsudku sumu vo výške 1.766,- EUR spolu s úrokom z omeškania 9% zo sumy 44,15 EUR od 21.06.2011 do 06.08.2011 vo výške 0,50 EUR, 9% zo sumy 44,15 EUR od 21.07.2011 do 06.08.2011 vo výške 0,17 EUR, 9% zo sumy 1.766,- EUR od 07.08.2011 do zaplatenia a súdny poplatok, a trovy právneho zastúpenia.

34. Právny zástupca žalovanej v písomnom podaní zo dňa 08.05.2018 uviedol, že V nadväznosti na naše predošlé podania týmto opätovne uvádzame, že sme toho názoru, že žalobca nie je v konaní aktívne legitimovaným subjektom z dôvodu neplatného postúpenia pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu. Máme za to, že pri postúpení pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu neboli dodržané náležitosti platného postúpenia upravené v § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách (účinného v čase postúpenia pohľadávky) „Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta.“ Na platné postúpenie pohľadávky je teda v zmysle § 92 ods. 8 zákona 483/2001 potrebné kumulatívne splnenie dvoch podmienok, ktorými sú (1) doručenie písomnej výzvy a (2) omeškanie klienta so splatením nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Postupník teda žalobca, ktorému bola na základe zmluvy o postúpení pohľadávky postúpená pohľadávka bankou, je povinný preukázať, že banka klienta písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splnením svojho záväzku minimálne 90 dní. Ad a/ Absencia preukázania doručenia výzvy - Právny zástupca žalovanej poukazuje na skutočnosť, že žalobca v konaní nepreukázal riadne doručovanie písomnej výzvy žalovanej. Na splnenie podmienok platného postúpenia pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 ZOB je potrebné riadne doručenie výzvy. § 92 ods. 8 ZoB predpokladá doručenie výzvy klientovi, čo v danom prípade nebolo preukázané. Žalovaná doručenie tejto výzvy aj naďalej spochybňuje. Z dôvodu, že súd musí vždy vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci a v prípade, ak strana, ktorú zaťažuje dôkazné bremeno, nepreukáže svoje tvrdenia, je akýkoľvek iný záver ako zamietnutie žaloby, nesprávny. Ad b/ Nedodržanie podmienky meškania s úhradou minimálne 90 dní - V nadväznosti na skutočnosť, že doručenie Výzvy nebolo v konaní preukázané, poukazujeme opätovne na skutočnosť, že absentuje aj splnenie druhej podmienky platného postúpenia pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 ZoB, ktorou je omeškanie klienta so splatením nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Zákon o bankách schválne stanovuje klientovi banky ochrannú lehotu so splnením si svojich záväzkov voči banke. Až v prípade, ak je po výzve banky jej klient dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní, môže banka svoju pohľadávku postúpiť. Z uvedeného tak jednoznačne a nespochybniteľne vyplýva, že doručenie resp. preukázateľne odoslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi podľa § 92 ods. 8 ZoB je jednou z podmienok pre platné postúpenie pohľadávky. Tento záver preukazuje aj ustálená súdna prax krajských súdov. Do pozornosti dávame nasledovné rozhodnutia Krajského súdu Trenčín a Krajského súdu Banská Bystrica. Rozsudok Krajského súdu Trenčín sp.zn.:6Co/405/2016-156 zo dňa 30.05.2017, kde z

odôvodnenia vyplýva nasledovné: „Ustanovenie § 525 Občianskeho zákonníka určuje, ktoré pohľadávky nemožno platne postúpiť. Okrem toho môže byť postúpenie určitých pohľadávok zakázané špeciálnymi predpismi, prípadne postúpenie môže byť zákonom síce dovolené, ale len za určitých podmienok. Takýmto prípadom je ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách účinnom v čase cesie (postúpenia) pohľadávky. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, môže byť banková pohľadávka postúpená (alebo jej časť), ak je (1.) splatná, a to až po predchádzajúcej (2.) písomnej výzve a kumulatívne, ak je splnené (3.) omeškanie klienta so splnením postupovanej pohľadávky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Uvedené skutočnosti sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky, ktoré musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky (rozsudok KS Prešov sp.zn.: 6Co/119/2013). Splnenie osobitných zákonných predpokladov postúpenia bankovej pohľadávky sa vyžaduje z dôvodu, že po postúpení pohľadávky rôznym subjektom (mimo banky) už nie je zachovaná možnosť dohľadu a dozoru NBS ako centrálnej banky. Následkom postúpenia pohľadávky, ohľadne ktorej cesia podľa § 525, alebo podľa špeciálnych predpisov nie je dovolená, je absolútna neplatnosť zmluvy o postúpení pre jej rozpor o zákonom (§39). Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadne ktorej to zákon zakazuje, (alebo ohľadne ktorej postúpenie podmieňuje splnením zákonných podmienok, ktoré splnené neboli), ide o cesiu neplatnú od počiatku ex tunc a jej neplatnosť nemožno zahojiť. Z uvedeného dôvodu v týchto prípadoch nemožno vôbec hovoriť o platnej cesii, postupca zostáva veriteľom svojej pohľadávky, ktorá na postupníka neprechádza pre neplatnosť zmluvy. Je bez významu odvolacia námietka žalobcu, že podmienky platnosti postúpenia pohľadávky sú uvedené v zákonom predpise, ktorý je predpisom verejného práva. Zmluva o postúpení je súkromnoprávnou zmluvou, ktorú upravuje občiansky zákonník. Táto charakteristika zmluvy nevylučuje možnosť upraviť osobitné podmienky jej platnosti pre špecifický okruh pohľadávok (bankové pohľadávky) v osobitnom zákone v zásade verejnoprávnej povahy (zákon o bankách). Pre aplikáciu ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka je rozhodujúce zistenie, že právny úkon je v rozpore so zákonom. Ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka nerozlišuje, o akú triedu právnej normy ide (normu verejného alebo súkromného práva).“ Rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn.:14Co/332/2016-232 zo dňa 28.03.2017, kde z odôvodnenia vyplýva nasledovné: „Predpokladom postúpenia časti splatnej pohľadávky zo strany banky tretiemu subjektu, ktorý nie je bankou je, že sú splnené podmienky § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, teda že banka preukáže písomnú výzvu, ktorú urobila vo vzťahu k žalovanému ako dlžníkovi na plnenie si svojich povinností a ak aj napriek tejto výzve by si dlžník svoje povinnosti neplnil a bol nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči banke, tak banka v takomto prípade mohla svoju splatnú pohľadávku postúpiť inej osobe, ktorá nie je bankou. K tomu aby boli splnené podmienky platného postúpenia pohľadávky, jednoznačne musí byť preukázaná výzva banky, omeškanie dlžníka dlhšie ako 90 kalendárnych dní a splatnosť omeškaného dlhu. Je teda nesporné, že postup podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách sa týka časti splatnej pohľadávky, s ktorou je dlžník vo vzťahu k banke v omeškaní. Netýka sa splatnosti celej pohľadávky. Pokiaľ tieto podmienky neboli splnené, správne súd prvej inštancie dospel k záveru, že v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách neboli splnené podmienky pre postúpenie časti splatnej pohľadávky zo strany Slovenskej sporiteľne, a.s. na žalobcu“.

35. Dňa 27.07.2018, tunajší súd uznesením, č. k. 3C/107/2014 - 207, pripustil zmenu návrhu žalobcu tak, že žalobca žiada, aby súd vydal tento rozsudok: „Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi do 3 dní od právoplatnosti rozsudku sumu vo výške 1.766,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 44,15,- eur od 21.06.2011 do 06.08.2011 vo výške 0,50,- eur, s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 44,15,- eur od 21.07.2011 do 06.08.2011 vo výške 0,17,- eur, 9% ročne zo sumy 1.766,- eur od 07.08.2011 do zaplattenia. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi trovy konania.“

36. Následne, dňa 01.08.2018, bolo tunajšiemu súdu doručené ďalšie späťvzatie žaloby zo strany žalobcu, a to vo výške 1.080 eur, nakoľko bola po podaní žaloby na predmetnú pohľadávku poukázaná žalovaným suma vo výške 1.080 eur platbami vo výške á 40 eur, a to 27 krát.

37. Právny zástupca žalovanej v podaní zo dňa 27.08.2018 uviedol, že žalobca vo svojom podaní zo dňa 23.01.2018 na základe dispozičného práva zobral žalobu späť, pričom si ďalej v tomto konaní uplatňoval 40 nepremŕčaných neuhradených splátok úveru od 20.06.2011 do 20.09.2014 v celkovej výške 1.766 eur. V podaní zo dňa 01.08.2018 uvádza, že opravuje čiastočne späťvzatie žaloby zo dňa 23.01.2018, a oznámil, že po podaní žaloby bola na predmetnú pohľadávku poukázaná žalovanou suma vo výške 1.080 eur. Žalovaná vyjadrila svoj nesúhlas so späťvzatím žaloby prostredníctvom právneho zástupcu už na pojednávaní dňa 29.01.2018, a vyjadruje ho znova v tomto podaní. Žalovaná teda

uvádza, že nesúhlasí so späťvzatím žaloby, a to ani čiastočným (t.j. ani v podaní zo dňa 23.01.2018, ani v podaní zo dňa 01.08.2018). Rovnako sme toho názoru, že Uznesenie na č.l. 207, ktorým bola pripustená zmena žaloby, je nezákonné. Podľa § 294 CSP „Zmena žaloby sa v spotrebiteľských sporoch nepripúšťa, ak je žalovaným spotrebiteľ.“ Majú za to, že súd by mal konať a rozhodovať o celom nároku vo výške 2.295,80 eur tak, ako to pôvodne uplatnil žalobca svojou žalobou. Čo sa týka platieb, ktoré mala žalovaná poukázať v prospech žalobcu, uvádzame, že žiadna z uvedených platieb od 03.05.2016 do 12.07.2018 sa netýka tohto konania, ale žalovaná splácala iný úver na základe iného rozsudku, ktorý je už právoplatný. Dôvodom nesúhlasu so späťvzatím je teda aj ten, že žalovaná si chce (po prípadnom úspechu v tomto spore) zaplatenú sumu uplatniť ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia od žalobcu. Žalovaná naďalej trvá na tom, že žalobca v tomto konaní nie je aktívne vecne legitimovaný na podanie návrhu a preto opätovne zdôrazňuje, že žaloba je nedôvodná pre neplatné postúpenie pohľadávky. Žalobca doposiaľ nejakým spôsobom nepreukázal, že jeho právny predchodca zákonne postúpil pohľadávku a teda že dodržal ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a teda nesplnil podmienky platného postúpenia.

38. Právny zástupca žalobcu v podaní doručenom súdu dňa 12.11.2018 uviedol, že sa plne stotožňuje s Uznesením zo dňa 27.07.2018, č. k. 3C/107/2014-207, ktorým súd rozhodol o čiastočnom späťvzatí žaloby. Ďalej žalobca súdu predkladá prvý list, ktorý bol žalovanej zasielaný po postúpení pohľadávky. Osobitne súdu zdôrazňuje variabilný symbol uvedený na liste - XXXXXXXXXX. Ďalej poukazuje na platby vykonané žalovanou a na variabilný symbol uvádzaný pri platbách. Oba variabilné symboly sú totožné, a teda neexistujú pochybnosti o tom, že platby sa týkajú tohto konania. Žalobca tiež poukazuje na skutočnosť, že každý ním evidovaný spis má svoj jedinečný variabilný symbol, na základe ktorého priraduje platby ku konkrétnemu konaniu. Pre úplnosť žalobca uvádza, že ak by súd nerozhodol uznesením zo dňa 27.07.2018, č. k. 3C/107/2014-207, súd musí na základe preukázaných platieb rozhodnúť nasledujúco: 2.295,80 € - 1.080,- €. Nakoľko každá platba musí byť započítaná na najskôr splatné splátky, predmetom konania by v tomto prípade malo byť necelých 28. neuhradených a nepremičaných splátok nezaplateného úveru. Resp. aj keby súd rozhodol o celom uplatnenom nároku, žalobca by si mohol uplatniť v prípadnom exekučnom konaní len rozdiel vyššie uvedených súm.

39. Právny zástupca žalovanej zaslal súdu Vzájomnú žalobu dňa 12.12.2018. V podaní zo dňa 01.08.2018 žalobca uviedol, že po podaní žaloby bola na predmetnú pohľadávku poukázaná žalovanou suma vo výške 1.080 eur. Vzhľadom k tomu, že žalobca si uplatňuje v konaní pohľadávku, ktorá naňho nebola platne postúpená z dôvodu porušenia ust. § 92 ods 8 Zákona o bankách, nemá žalobca v tomto konaní aktívnu legitimáciu. Vykonanými úhradami žalovanej v prospech účtu žalobcu tak došlo na jeho strane k bezdôvodnému obohateniu, a to z uvedených dôvodov, že plnenie bolo v prospech aktívne legitimovanej osoby a bolo plnené bez právneho titulu. Z týchto dôvodov má žalovaná za to, že úhradami žalovanej vzniklo na strane žalobcu bezdôvodné obohatenie, čo zakladá právo žalovanej jej predmetné obohatenie vydať. V zmysle § 451 ods. 1 OZ Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. V zmysle § 451 ods. 2 OZ Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. Žalovaná naďalej trvá na tom, že žalobca v tomto konaní nie je aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby a preto opätovne zdôrazňuje, že žaloba je nedôvodná pre neplatné postúpenie pohľadávky. Na základe uvedeného je žalovaná toho názoru, že žalobca získal od žalovanej majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu (bezdôvodné obohatenie). Nakoľko na strane žalovanej existuje vážny dôvod (ktorým je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu žalobcoví, a ktorý žalovaná žiada vrátiť) nesúhlasí so späťvzatím, žalovaná z uvedených dôvodov aj naďalej nesúhlasí so späťvzatím žaloby, a to ani čiastočným, a žiada, aby súd žalobu zamietol v celom rozsahu. Z uvedeného dôvodu žalovaná prostredníctvom právneho zástupcu navrhuje, aby súd zaviazal žalobcu zaplatiť žalovanej sumu 1.080,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 12.12.2018 do zaplatenia, ako aj trovy konania.

40. Z vyjadrenia právneho zástupcu žalobcu k podaniu vzájomnej žaloby zo strany žalovanej uvádza, že Žalovaný podal vzájomnú žalobu voči žalobcovi z dôvodu zastávania názoru, že plnenie poskytnuté žalovanou v prospech žalobcu na základe oprávneného nároku vyplývajúceho zo žaloby podanej na súd ešte dňa 16.05.2014, je plnením v prospech nelegitímnej osoby a došlo tým k plneniu bez právneho titulu. K uvedeným tvrdeniam žalovaného uvádza žalobca opakovane, že podľa bodu 19.16 Všeobecných obchodných podmienok „ Klient výslovne súhlasí s tým, že Banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje Pohľadávky, a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo

nepodmienené, bež ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ako aj bez ohľadu na to, či Banka vzniesla v súvislosti s takouto Pohľadávkou akúkoľvek požiadavku, alebo nie, voči Klientovi na tretiu osobu, alebo previesť akékoľvek svoje záväzky voči nej na tretiu osobu výlučne s predchádzajúcim písomným súhlasom Banky.“ Z uvedeného jasne vyplýva, že klient dal podpisom zmluvy o splátkovom úvere, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli Všeobecné obchodné podmienky súhlas k tomu, že Banka môže svoju pohľadávku postúpiť na tretiu osobu kedykoľvek. Vyplýva to ďalej aj z ustanovenia § 89 ods. 1 zákona o bankách, kde „...Banka alebo pobočka zahraničnej banky si so svojim klientom môžu zmluvne upraviť práva a povinnosti z obchodov odchyľne od zákona alebo osobitného predpisu, ak to zákon ani osobitný predpis výslovne nezakazuje alebo ak z povahy ich ustanovení nevyplýva, že sa od nich nemožno odchyliť; takáto zmluva musí mať formu a podobu vyžadovanú zákonom alebo dohodou účastníkov, pričom banka a pobočka zahraničnej banky zodpovedá za jej preukázateľné vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu najneskôr pri uzavretí obchodu a za jej uchovávanie a ochranu podľa § 42 ods. 1.“ Právny zástupca žalovaného tvrdí, že došlo v tomto prípade k bezdôvodnému obohateniu a žalovaná plnila bez právneho dôvodu v prospech žalobcu. Uvedené tvrdenia žalobca popiera a poukazuje na to, že žalovaná prejavila vôľu splatiť svoj existujúci dlh voči žalobcovi tým, že poukázala na účet žalobcu dokopy sumu vo výške 1.040,00 €. Žalobca opäť dáva do pozornosti, že žalovanej bol po potupení pohľadávky zasielaný list s variabilným symbolom - XXXXXXXXXX, ktorý bol totožný s variabilným symbolom uvádzaným žalovanou pri úhrade jednotlivých splátok. Keďže sú oba variabilné symboly totožné, neexistujú pochybnosti o tom, že platby sa týkajú tohto konania. Žalobca tiež poukazuje na skutočnosť, že každý ním evidovaný spis má svoj jedinečný variabilný symbol, na základe ktorého priraduje platby ku konkrétnemu konaniu. Aby sa vôľa mohla v objektívnej realite (navonok) uplatniť, musí byť vyjadrená tak, aby bola rozpoznateľná a uplatniteľná. V takomto prípade je poukázanie peňažných prostriedkov na účet žalobcu s cieľom zosplatiť svoj dlh prejav vôle, ktorým žalovaná tento dlh uznala. V prípade, ak žalovaná plnila čiastočne svoj dlh na účet žalobcu, malo toto plnenie účinky uznania zvyšku dlhu, ak možno usudzovať, že plnením dlžník uznal aj zvyšok záväzku (§ 407 ods. 3 ObchZ). Žalobca má preto za to, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky a nevidí právny dôvod v podaní vzájomnej žaloby. Žalobca má za to, že ide v tomto prípade o účelové konanie právneho zástupcu žalovaného s cieľom dosiahnuť iba navýšenie trov konania. Takýto postup neprispieva k hospodárnosti konania, nakoľko sa zástupca žalovaného vyjadruje stále k tým istým veciam, ktoré už boli žalobcom niekoľkokrát preukázané a rozporované, čím prispieva k neprimeranému navyšovaniu trov konania. S poukazom na vyššie uvedené žalobca žiada aby príslušne konajúci súd vzájomnú žalobu zamietol, priznal žalobcovi trovy konania a rozhodol tak v zmysle Uznesenia zo dňa 27.07.2018, č. k. 3C/107/2014-207, ktorým súd rozhodol o čiastočnom späťvzatií žaloby.

41. Právny zástupca žalobkyne v podaní zo dňa 26.02.2019 uviedol, že žalobca vo svojom vyjadrení uviedol, že žalovaná prejavila vôľu splatiť svoj existujúci dlh voči žalobcovi a to tým, že poukazovala na účet žalobcu platby. Toto tvrdenie žalobcu je neopodstatnené a ničím nepodložené a žalovaná toto tvrdenie absolútne odmieta. V tejto súvislosti poukazuje na to, že ak by mala vôľu splatiť svoj dlh, tak by bolo nelogické jej konanie, a to podanie vzájomnej žaloby zo dňa 12.12.2018, ktorou sa žalovaná domáha vrátenia sumy vo výške 1.080,- eur. Žalobca ďalej uvádza, že žalovanej bol zaslaný list s variabilným symbolom, ktorý je totožný s tým žalovanou uvádzaným pri sporných pláťbách. Toto konštatovanie nepovažujeme za hodnoverné, ide len o strohé a žiadnymi listinnými dôkazmi nepodložené tvrdenie žalobcu. Žalovaná uhrádzala tieto platby pričom bola v omyle, že plní iný záväzok ktorý má voči žalobcovi (netýkajúci sa tohto konania). Tieto považujeme za plnenie nemajúce žiadny právny základ, keďže u žalobcu stále absenteje aktívna legitímácia v konaní a doposiaľ sa mu ani nepodarilo preukázať opak. Nestotožňujú sa ani s právnym názorom žalobcu, že splnenia podmienok uvedených v ust. § 92 ods. 8 ZoB v konaní ani nie je potrebné preukázať, vzhľadom na tú skutočnosť, že zmluvné strany si dohodli otázku postúpenia odchyľne od zákona a to v bode 19.16 VOP. Považujú akékoľvek podobne dojednania (zakomponované súhlasy klientov vo VOP, ktorými majú oprávniť banku kedykoľvek postúpiť na tretiu osobu akékoľvek svoje pohľadávky voči klientom) za neplatné a trváme na tom, že žalobca sa takéhoto obsahu nemôže dovolávať. Tieto zakomponované ustanovenia sú v rozpore so zákonom (konkrétne s ust. § 92 ods. 8 ZoB), sú súčasťou VOP a klient ich nemôže pri podpise nijako ovplyvniť. Tiež je nutné konštatovať, že ak by dala žalovaná súhlas na takéto ustanovenie vzdala by sa tak ochrany do budúca ako aj práva udeliť, či neudeliť súhlas ako spotrebiteľ. Žalovanej nebolo pri podpise Zmluvy o úvere vysvetlené toto veľmi dôležité ustanovenie vo VOP a žalovaná na to nebola výslovne upozornená. Žalovaná trvá na svojich vyjadreniach, že žalobca nie je v tomto konaní aktívne legitímovaný na podanie žaloby a z tohto dôvodu predmetnú sumu získal žalobca od žalovanej bez právneho dôvodu. Žalovaná naďalej nesúhlasí so späťvzatiím žaloby čo aj čiastočným. Poukazuje na

skutočnosť, že žiadna z uvedených platieb od 03.05.2016 do 13.07.2018 sa netýka tohto konania, keďže žalovaná splácala iný úver. Vzhľadom na uvedené skutočnosti majú za to, že postúpenie pohľadávky nebolo v súlade so zákonom a pohľadávka nebola platne postúpená (čo sme preukázali judikatúrou Najvyššieho súdu SR), a preto z dôvodu absencie aktívnej legitímácie navrhli, aby súd žalobu zamietol. Vzájomnú žalobu žalovanej vylúčil na samostatné konanie. Žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči žalobcovi.

42. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že sa požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

43. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

44. V zmysle § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

45. Podľa § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

46. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka).

47. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

48. Podľa § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

49. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

50. Z ustanovení § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis - nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z..

51. Podľa § 10c uvedeného nariadenia ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

52. V zmysle § 3 nariadenia v znení účinnom do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

53. Podľa § 25 ods. 1, ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak. Ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

54. Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

55. Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

56. Podľa § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu (Občiansky zákonník).

57. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že suma, ktorej zaplatenie je predmetom tohto konania, je nárokom zo zmluvy o úvere uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu - Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako bankou a žalovanou ako dlžníkom zo dňa XX.XX.XXXX, na základe ktorej zmluvy bol žalovanej poskytnutý úver v sume 3.319,39 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť za v zmluve dojednaných podmienok.

58. Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

59. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

60. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa

ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah obchodných podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovanej privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

61. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

62. V slovenskom právnom poriadku existuje duálna právna úprava záväzkov, pričom rozlišujeme ich občianskoprávnu a obchodnoprávnu úpravu. Vzťah dvoch kódexov súkromného práva a to Obchodného zákonníka a Občianskeho zákonníka je vzťahom *lex specialis* ku *lex generalis*, pričom použitie Občianskeho zákonníka je subsidiárne - právne vzťahy podriadené režimu Obchodného zákonníka sa budú riadiť Občianskym zákonníkom v tých otázkach, ktoré Obchodný zákonník neupravuje. V rámci obchodno-záväzkových vzťahov existuje aj skupina vzťahov, ktoré môže označiť ako fakultatívne obchodné záväzkové vzťahy, v ktorých si zmluvné strany môžu v súlade so zásadou zmluvnej voľnosti dohodnúť obchodnoprávny režim svojho záväzku (§ 262 Obchodného zákonníka).

63. Obchodný zákonník aplikáciu právnej úpravy inštitútu spotrebiteľských zmlúv nevylučuje, ani komplexne neupravuje osobitným spôsobom a ide o kogentné ustanovenia Občianskeho zákonníka, je nevyhnutné ju v skutkovo relevantných právnych vzťahoch aplikovať, pričom nie je relevantné či ide o relatívne obchodný záväzkový vzťah, absolútny obchodný záväzkový vzťah alebo fakultatívny obchodný záväzkový vzťah. Právna ochrana spotrebiteľa je jednou z priorit oblastí záujmu nielen práva Európskej únie ale aj nášho právneho poriadku. Nie je prípustné, aby sa kogentné normy určené na ochranu spotrebiteľa obchádzal zvolením iného zákona, ktorý primárne nie je určený na úpravu či realizáciu spotrebiteľských vzťahov, t.j. vzťahov, ktoré vznikajú pri nákupe tovarov a poskytovaní služieb spotrebiteľom, ktorí nekonajú pri uzatváraní zmluvy v rámci svojej podnikateľskej či inej zárobkovej činnosti. Zvolenie režimu Obchodného zákonníka nie je prípustné v prípadoch tzv. typových spotrebiteľských zmlúv, keď z celého kontextu uzatvorenej zmluvy je zrejmé, že sa uzatvára v zmysle Obchodného zákonníka len preto, aby sa vylúčili právne normy určené na ochranu spotrebiteľa. Nie je ani prípustné, aby dvom spotrebiteľom v porovnateľnej situácii neboli garantované rovnaké právne prostriedky a ochrana len s ohľadom na to, dodávateľ zvolí režim iného zákona. Aj pri zmluvách uzatváraných v zmysle Obchodného zákonníka je potrebné pri realizácii či aplikácii práva postupovať podľa ustanovení o spotrebiteľských zmluvách v Občianskom zákonníku či osobitných právnych predpisoch ako napr. zákon o spotrebiteľských úveroch, zákon o ochrane spotrebiteľa.

64. Na základe vyššie uvedeného súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania ako spotrebiteľskú zmluvu.

65. Nakoľko Krajský súd v Prešove v rozhodnutí, č. k. 8Co/126/126 - 134 zo dňa 26.06.2017, v bode 10, vytkol súdu prvej inštancie, že sa súd prvej inštancie nijakým spôsobom nevyporiadal s námietkou aktívnej legitímácie žalobcu.

66. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa XX.XX.XXXX medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Postupca a žalovaný uzatvorili dňa XX.XX.XXXX zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX podľa § 497 až 507 Obchodného zákonníka. Podľa článku I. zmluvy, predmetom zmluvy bolo poskytnutie splátkového úveru bankou dlžníkovi v sume, mene a za podmienok dohodnutých v tejto zmluve o úvere. Na základe úverovej zmluvy bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 100.000 Sk (3.319,39 eur), ktorý sa žalovaná zaviazala ako dlžník splácať v mesačných splátkach po

1.330 Sk (44,15 eur), a to v 120 mesačných splátkach k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, splatnosť prvej splátky bola určená na deň 20.10.2004 a konečná splatnosť úveru na deň 20.09.2014, úroková sadzba predstavovala ku dňu podpisu zmluvy 9,30% ročne. Pohľadávka ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu pohľadávky predstavoval sumu 4.203,54 eur a istina celkom sumu 3.972,35 eur, istina do spl. sumu 3.972,35 eur a po spl. 0,00 eur, v ďalšom bol uvedený počet dní omeškania 1195 a dátum poslednej úhrady 28.05.2009.

67. Súd sa stotožnil s názorom vedľajšieho účastníka / právneho zástupcu žalovaného, že žalobca nie je subjektom, ktorý predmetný úver poskytol, postúpenie pohľadávky bankou na žalobcu sa musí okrem § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, riadiť aj §92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o bankách“), podľa ktorého „ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta“. Z gramatického a logického výkladu tohto ustanovenia jasne vyplýva, že banka je oprávnená písomnou zmluvou postúpiť zodpovedajúcu časť pohľadávky jej klienta, ktorý je s platením v omeškaní nepretržite viac ako 90 kalendárnych dní alebo ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol dobu jeden rok. Zámer zákonodarcu umožniť postúpiť len pohľadávku, ktorej splatnosť už nastala, je obsiahnutý v Dôvodovej správe k zákonu o bankách, kde sa v osobitnej časti k § 91 uvádza: „V odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou“.

68. Ukončením úverového vzťahu formou vyhlásenia mimoriadnej splatnosti sa všetky splátky, ktorých splatnosť ešte nastala, práve týmto úkonom stávajú splatnými a až v tom momente môže banka platne postúpiť celú svoju pohľadávku na subjekt, ktorý bankou nie je. Inak povedané, banka nemôže postúpiť „nebanke“ tzv. „živý úver“, len z pohľadávky z „ukončeného úveru“ a zo „živého úveru“ môže postúpiť len splatné splátky, ako sa uvádza vyššie. Ustanovenie § 3 ods. 2 zákona o bankách jasne hovorí, že „bez bankového povolenia nemôže nikto poskytovať úvery a pôžičky v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti, z návratných peňažných prostriedkov získaných od iných osôb na základe verejnej výzvy, ak osobitný predpis neustanovuje inak“.

69. V zmysle § 9 ods. 1 zákona o bankách, bankové povolenie sa udeľuje na dobu neurčitú a nie je prevoditeľné na inú osobu ani neprechádza na právneho nástupcu.

70. Podľa § 2 ods. 2 písm. b) zákona o bankách, banka je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť, ktorá poskytuje úvery a ktorá má na výkon činností podľa písmen a) a b) udelené bankové povolenie. Iná právna forma banky sa zakazuje. Podľa § 7 ods. 1 zákona o bankách, o udelení bankového povolenia rozhoduje Národná banka Slovenska. O udelení bankového povolenia pre banky podľa osobitného predpisu a o udelení bankového povolenia na vykonávanie hypotekárnych obchodov rozhoduje Národná banka Slovenska po prerokovaní s Ministerstvom financií SR. Žiadosť o udelenie bankového povolenia sa predkladá Národnej banke Slovenska. Žiadosť o udelenie bankového povolenia sa predkladá Národnej rade Slovenska.

71. V zmysle § 20 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, Národná banka Slovenska vedie register veriteľov poskytujúcich spotrebiteľské úvery. Do registra veriteľov NBS zapíše veriteľa na základe jeho návrhu na zápis do registra veriteľov po splnení podmienok podľa tohto zákona, ak odsek 8 neustanovuje inak.

72. Podľa § 20 ods. 9 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je oprávnený začať vykonávať činnosť, ktorá spočíva v poskytovaní spotrebiteľských úverov odo dňa zápisu do registra veriteľov. Podľa názoru súdu odporuje zákonu, pokiaľ banka, ktorá poskytla úver, tento postúpi na subjekt, ktorý nie je bankou ani poskytovateľom úverov napriek tomu, že ešte nastala splatnosť pohľadávky. Subjekt, ktorý nesmie poskytovať úvery ich predsa nemôže vo vlastnej réžii ani spravovať. Môže si ho vo vlastnom mene vymáhať, ale to predpokladá dovŕšenie splatnosti pohľadávky.

73. Podľa § 53 ods. 4 písm. b) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa.

74. Napriek tomu, že v prípade žalobcu ide o nadnárodnú inkasnú spoločnosť, jej aktivity nepodliehajú povoleniam NBS, preto je na mieste obava o zhoršení zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa. Na základe vyššie uvedených skutočností je možné vyvodiť jednoznačný záver, že žalobca nedisponuje dostatočnou aktívnou vecnou legitimáciou v predmetnom konaní, nakoľko zmluva o postúpení pohľadávky je neplatná, keďže na žalobcu nemohla byť zo strany postupcu postúpená pohľadávka pozostávajúca z čiastkových nárokov, ktorých splatnosť ešte nenastala, keďže žalobca nie je držiteľom bankového povolenia na poskytovanie bankových úverov, teda ani na ich správu, ktorá je súčasťou bankovej činnosti poskytovania úverov, na ktorú je podľa § 7 ods. 1 zákona o bankách, potrebné bankové povolenie a zároveň neboli naplnené ani vyššie uvedené zákonné predpoklady § 92 ods. 8 zákona o bankách, postupca môže postúpiť pohľadávku iba po predchádzajúcej písomnej výzve dlžníka, čo zo strany žalobcu preukázané nebolo, preto nie je známy obsah takejto výzvy, a ak takáto výzva absentuje, taktiež ide o neplatné postúpenie pohľadávky. V tomto smere je potrebné poukázať na rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 4Co/145/2014-341 zo dňa 11.3.2015, rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 19Co/177/2014-103 zo dňa 24.2.2015 a uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 6Co/203/2015-394 zo dňa 19.5.2015.

75. Je potrebné zdôrazniť, že záväzkový vzťah, ktorý je predmetom konania je bankový úver, ktorý na rozdiel od úverov, napr. od nebankových spoločností je regulovaný aj špeciálnou právnou úpravou zákona o bankách

76. Osobitná regulácia pravidiel pre postúpenie bankovej pohľadávky oproti všeobecnej právnej úprave bolo uzákonené z dôvodu, aby sa umožnilo bankám ako krajné opatrenie proti chronickým neplatičom dlhov použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou.

77. Striktné podmienky postúpenia pohľadávky vo svojom súhrne opodstatňujú záver o zákaze postúpenia bankovej pohľadávky so súčasným stanovením výnimiek z tohto zákazu a nepodporujú záver o možnosti odklonu od pravidla cesie bankovej pohľadávky v neprospech spotrebiteľa.

78. Nedodržaním zákonných podmienok postúpenia bankovej pohľadávky v spotrebiteľských veciach sa takéto postúpenie dostáva do rozporu s dikciou zákona s priamym dopadom na platnosť právneho úkonu. Prezumpcia znalosti predpisov zverejnených v zierke zákonov pritom vylučujú dobromyseľnosť postupníka.

79. „Totiž keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatným celý úver (nedošlo k vyhláseniu jeho mimoriadnej splatnosti), Slovenská sporiteľňa, a. s. nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Zmluva o postúpení pohľadávok z XX.XX.XXXX je preto neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Obč. zák.

80. Aktívnou vecnou legitimáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - navrhovateľovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitimácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane navrhovateľa), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane odporcu) je imanentnou súčasťou súdneho konania (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.06.2010, sp. zn. 2Cdo/205/2009).

81. Spôsobilým predmetom postúpenia pohľadávky v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť však iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky.

82. Z ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu. Dôvodová správa k tomuto ustanoveniu

(pôvodne išlo o § 92 ods. 7) doslova uvádza: „V odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou“. Pokiaľ teda pôvodný veriteľ postúpil zmluvou z XX.XX.XXXX predmetnú pohľadávku z úveru v celom rozsahu, navyiac bez predchádzajúcej výzvy podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, postupoval v rozpore s týmto ustanovením. Ak ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatným celý úver (nedošlo k vyhláseniu jeho mimoriadnej splatnosti), Slovenská sporiteľňa a. s. nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru, vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Zmluva o postúpení pohľadávky z XX.XX.XXXX je preto neplatným právnym úkonom v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Súd pre úplnosť poukazuje, že žalobca nie je ani subjektom oprávneným poskytovať úvery a preto ich nemôže vo vlastnej réžii ani spravovať. Spravovaním úveru jednoznačne možno chápať aj vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru.

83. Postúpenie pohľadávky je síce bežným právnym úkonom, pokiaľ sa však cesia týka bankovej pohľadávky z bankového produktu, osobitný predpis (lex specialis) dopĺňa zákonné pravidlá pre platné postúpenie. Postúpiť bankovú pohľadávku zákon umožňuje iba : 1. v tej časti, ktorá je po splatnosti (arg. slovo „v omeškaní so splnením čo len časti záväzku, môže banka svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto záväzku postúpiť ...), 2. iba po výzve na splnenie, 3. výzva musí byť písomná, 4. výzva musí byť zo strany banky, 5. omeškanie trvá viac ako 90 dní.

84. Ako bolo už vyššie uvedené žalobca v konaní najmä nepreukázal existenciu písomnej výzvy (banky) po tom, čo bol žalovaný (klient banky) nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splácaním už splatného dlhu. Splnenie zákonom požadovaných predpokladov na postúpenie splatnej pohľadávky tak nebolo v konaní preukázané.

85. Žalobca tak nedisponuje dostatočnou aktívnou vecnou legitímáciou v predmetnom konaní, lebo zmluva o postúpení pohľadávky je neplatná, keďže na žalobcu nemohla byť zo strany postupcu postúpená pohľadávka pozostávajúca z čiastkových nárokov, ktorých splatnosť ešte nenastala, keďže žalobca nie je držiteľom bankového povolenia na poskytovanie bankových úverov, teda ani na ich správu, ktorá je súčasťou bankovej činnosti poskytovania úverov, na ktorú je podľa § 7 ods. 1 zákona o bankách potrebné bankové povolenie a zároveň neboli naplnené zákonné predpoklady § 92 ods. 8 zákona o bankách na postúpenie pohľadávky z banky na žalobcu (postupníka). Banka môže postúpiť pohľadávku iba po predchádzajúcej písomnej výzve dlžníka, čo zo strany žalobcu preukázané nebolo. Táto písomná výzva ako podmienka platného postúpenia pohľadávky sa musí dostať do dispozičnej sféry dlžníka. Toto preukázané žalobcom nebolo. Súd preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

86. Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. To, že sa súd výslovne k vecnej legitímácii nevysloví, neznamená, že sa ňou v konaní nezaoberal. (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29. 6. 2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009).

87. Pokiaľ ide o preukazovanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, súd poukazuje aj na procesné súvislosti, najmä na ustanovenia o zákonnej koncentrácii konania v § 154 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), podľa ktorého prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. V spotrebiteľských sporoch sa podľa § 296 CSP ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania a zákonnej koncentrácii konania sa nepoužijú iba vo vzťahu k spotrebiteľovi. Vo vzťahu k dodávateľovi, v danom prípade žalobcovi, však túto výnimku uplatniť nemožno.

88. Súd má za to, že v danom prípade postúpenie pohľadávky znamenalo obídienie zákona o bankách, keď sa postúpil živý, ešte nesplatený úver, na žalobcu z neplatného postúpenia pohľadávky preto nesvedčí žalobcovi právo, ktorého sa domáha v žalobe.

89. Z vykonaného dokazovania mal preto súd za preukázané, že žalobca nie je v danej veci aktívne vecne legitímovaný na podanie takejto žaloby. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu je vždy dôvodom pre zamietnutie žaloby. Keďže Krajský súd v Prešove uznesením, č. k. 8Co/126/2016, zrušil rozsudok v napadnutej časti, teda čo do výšky, v ktorej súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol

rozsudkom, č. k. 3C/107/2014 - 108 zo dňa 11.04.2016, z vyššie uvedených dôvodov súd žalobu žalobcu čo do zvyšku zamietol.

90. Podľa § 166 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej tiež „CSP“), ak sa v žalobe uvádzajú veci, ktoré sa na spojenie nehodia, alebo ak odpadnú dôvody, pre ktoré súd konania spojil, súd môže niektorú vec vylúčiť na samostatné konanie.

91. Preto súd vylúčil žalobu ohľadom zaplatenia sumy 1.080 eur na samostatné konanie, nakoľko táto suma predstavuje platby zo strany žalovanej, ktoré sa však netýkajú tohto konania a teda nie sú predmetom toho konania. Nie je možné o nich rozhodovať. Ide u platby vykonané od 03.05.2016 do 13.07.2018.

92. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

93. V zmysle § 255 ods. 1 a ods. 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

94. Ako vyplýva z § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

95. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v zhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

96. Keďže žalovaný bol v konaní v plnom rozsahu úspešný, súd mu pri vyhlásení rozsudku priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

97. Čo sa týka vedľajšieho účastníka konania, ktorý vystupoval na strane žalovaných, jeho nárok na náhradu trov konania sa odvíja od úspechu, resp. neúspechu účastníka, na strane ktorého v konaní vystupuje. V súvislosti s účinnosťou nového civilného procesného kódexu, zák. č.160/2015 Z. z. (ďalej len „Csp“), počnúc dňom 01.07.2016, Inštitút Intervenienta podľa § 81 a nasl. Csp, zodpovedá pôvodnej právnej úprave inštitútu vedľajšieho účastníka podľa § 93 a nasl. O.s.p.. Spotrebiteľské združenia vystupujú v zmysle § 93 O.s.p., účinného do 30.06.2016, v procesnom postavení vedľajšieho účastníka. Počnúc dňom 01.07.2016, spotrebiteľské združenia vystupujú v prebiehajúcich súdnych konaniach, v súlade s § 81 Csp naďalej, už pod novým procesným označením, intervenient.

98. Nakoľko žalovaný bol v konaní úspešný na 100% a úspech intervenienta sa odvíja od ich úspechu, vznikol Združeniu - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“ nárok na priznanie náhrady trov konania v rozsahu 100%.

99. Keďže žalobcom podaná žaloba nebola dôvodná, žalovaný a intervenient boli voči žalobcovi úspešní v celom rozsahu, a preto im bol priznaný nárok na náhradu trov konania voči neúspešnému žalobcovi v rozsahu 100%.

100. Na základe vyššie uvedených skutočností súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.